

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Bc. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **H. D. M. H.**, zastoupený Mgr. Martinem Slezákem, advokátem se sídlem U Dráhy 316, 253 01 Chýně, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2007, č. j. OAM-10-264/LE-C06-C09-2007, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 4. 9. 2007, č. j. 46 Az 22/2007 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna ustanoveného advokáta Mgr. Martina Slezáka **se určuje** částkou 5232 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 2. 7. 2007 zamítl žalovaný žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (zákon o azylu).

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou doručenou Krajskému soudu v Praze dne 19. 7. 2007. Krajský soud svým rozsudkem ze dne 4. 9. 2007 žalobu zamítl.

Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, v níž obecně uvedl důvody jejího podání citací příslušných ustanovení s. ř. s. [§ 103 odst. 1 písm. a), b), d)]. Ustanovený advokát pak v doplnění kasační stížnosti uvedl, že stěžovatel nebyl schopen při jejich pohovoru důvody podání kasační stížnosti konkretizovat a pouze zopakoval, že má v České republice přítelkyni, se kterou si přeje zůstat a dále také strýce z otcovy strany.

Kasační stížnost je nepřijatelná.

Nejvyšší správní soud se nejdříve zabýval tím, zda kasační stížnost ve smyslu § 104a s. ř. s. svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a zda je tedy možno ji považovat za přijatelnou. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze přitom pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Stěžovatel v kasační stížnosti v podstatě tvrdí, že důvodem, proč mu měl být udělen azyl, je skutečnost, že má v České republice citové, resp. rodinné vazby. Nejvyšší správní soud nicméně v řadě svých rozhodnutí konstatoval, že snaha o legalizaci pobytu motivovaná rodinnými či osobními zájmy v České republice není důvodem pro udělení azylu podle § 12 či § 14 zákona o azylu (viz např. rozsudek dne 16. 2. 2005, č. j. 4 Azs 333/2004 - 69, www.nssoud.cz, rozsudek ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 47/2004 - 60, www.nssoud.cz, nebo rozsudek ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 Azs 3/2003 - 36, www.nssoud.cz, a další). Z uvedeného je zřejmé, že námitka, již stěžovatel učinil předmětem sporu, byla v judikatuře zdejšího soudu opakovaně řešena s tímž výsledkem, a krajský soud se nedopustil ani žádného pochybení, které by bylo natolik intenzivní, že by mohlo přivodit odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by tak založilo přijatelnost kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na námitku, kterou stěžovatel vznesl v kasační stížnosti. Kasační stížnost tedy svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele; Nejvyšší správní soud ji proto shledal ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta. Zástupci, který byl stěžovateli ustanoven soudem, náleží mimosmluvní odměna podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu). Soud proto přiznal ustanovenému zástupci v souladu se sazbou mimosmluvní odměny 4200 Kč za dva úkony právní služby, kterými jsou první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a doplnění kasační stížnosti [§ 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu] a 600 Kč jako paušální náhradu výdajů s těmito úkony spojených [§ 13 odst. 3 advokátního tarifu]. Dále soud zástupci přiznal náhradu cestovného za cestu na poradu se stěžovatelem dne 19. 11. 2007 ve výši 232 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu) a náhradu za promeškaný čas za dvě půlhodiny v částce 200 Kč [§ 14 odst. 1 písm. a) ve spojení s odst. 3 advokátního tarifu]. Celkem tedy zástupci náleží 5232 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 20. února 2008

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu